

”מִלְחָמָה נִחְרָצָת עַל אֶבֶן הַשְּׂתִיָּה”

”אֶבֶן זוֹ” - ”אֶבֶן הַשְּׂתִיָּה” היא אבן מלאכותית אותה ייסד ”שְׂרִיָּה פֶהוּן הָרֵאָשׁ” מאבני כותל של ”מִקְדָּשׁ I” אשר חרב בידי נְבוּכַדְנֶאצַּר מֶלֶךְ-בָּבֶל. האבנים (אבני כותל המקדש) לוכדו בחומר בנייה (מלט) להיות ”אֶבֶן אַחַת פְּסָפֶת” ובתוכה הטמין ”שְׂרִיָּה” את ”אֶרֶוֹן הָאֱלֹהִים” עטוף במעטפת בדיל למשמרת על ”לוּחֹת הַבְּרִית” - עד ”עַתָּה”...

בצילום (מבט מעל) של ”אֶבֶן הַשְּׂתִיָּה” בירושלים - ניתן לראות בברור קבוצת אבנים שהיו ”אֶבְנֵי כוֹתֵל בְּמִקְדָּשׁ” אשר בנה ”שְׁלֹמֹה הַמֶּלֶךְ”. גם ניתן לראות בברור כי ”אֶבְנֵי כוֹתֵל” אלה מחוברות בחומר בניין (מלט) ועוד, ניתן לראות בברור כי נוספו גם סלעים מן הטבע למרקם הכללי של ”אֶבֶן הַשְּׂתִיָּה”...

”אֶבֶן הַשְּׂתִיָּה” - צילום (מבט מעל) upload.wikimedia.org

לא ניתן לוותר על ביקור פרטי במתחם הר הבית ולו כדי לדעת לתאר נכון את הממצאים הארכיאולוגיים הנגלים וזכרתי ”כִּי לִיהֲנֶה עֵינֵי אָדָם וְכָל שְׂבִטֵי יִשְׂרָאֵל” (זכריה ט' 1) = לראות כי באלכסון מִתְמָן ”כִּפַּת הַסֶּלַע” אפשר למדוד 100 אַמּוֹת וקוטר כִּפַּתוֹ 40 אַמּוֹת. מספר פעמים ביקרתי במסגד ”כִּפַּת הַסֶּלַע”, גם חלצתי את נעליי בכניסה למסגד וראיתי את הַאֲמֹת העירומה - כאן ”בְּאֶבֶן הַשְּׂתִיָּה” טמונה הוכחת ”פְּעַל יְהוָה”...

ללא ספק, אגדות רבות נרקמות סביב ”כִּפַּת אֶבֶן” זו מעצם שתיקתה מזה 2594 שָׁנָה מאז ייסודה. יש רק לכבד את המציאות הזאת ובעיקר להבין נכון - דת האיסלאם קידשה את ”הָאֶבֶן” - כך לא נגרם בה נזק ורק כך יוכל להתגשם ”בְּעֵתוֹ” - ”חֲלוֹם הָאֶבֶן שֶׁל נְבוּכַדְנֶאצַּר” (דניאל ב').

אמנם, קיים תרשים יחסים מאלף בין "אָבֵן הַשְּׁתִיָּה" לבין "כַּפֶּת הַסֵּלַע" המסוככת על-פי מידותיה, אולם לא אסתמך על תרשים זה ולו כדי להימנע מוויכוחים ספקולטיביים. רק אציין כי ירדתי במדרגות המערה שנחצבה מתחת לאבן בצידה הדרומי - אולי בידי "זָרְבָבֶל בֶּן-שָׁאֲלֵתִיאֵל" - וגם התרשמתי מאופייה המלאכותי כפי שמציג התרשים.

מרשים ביותר תיעודו של "בור איסוף מים" שנחפר מתחת "לְאָבֵן" ומתחת למערה... חלל זה של "בור איסוף מים" מאושש את תפישת בניית האבן להיות "כַּסְפֶּת" בה נשמרים "אָרוֹן הָאֱלֹהִים" עטוף במעטפת בדיל ובתוכו "לוּחוֹת הַבְּרִית" עד לרגע הַאֲמַת בו ינפץ "יְהוָה" את האבן כמתועד "וְעַד-כֹּה־נִחְרְצָה תִתֵּן עַל-שָׁמַיִם" (דניאל ט' 27)...

מתחייב מעצם קיומו של "בור איסוף מים" זה - וממנו יוצאות "תעלות ניקוז" - כי "הַכְּהֵן הַגָּדוֹל שְׂרָיָה" בחר לייסד את "כַּסְפֶּת אָבֵן הַשְּׁתִיָּה" על מקומו של "מִזְבֵּחַ" הגדול אשר בנוי היה במרכזו של מתחם הר הבית ולא על מקומו של "הַדְּבִיר--זֶה קִדְשׁ הַקִּדְשִׁים"... גם לא תהיה זו טעות לשער כי "מִזְבֵּחַ" עליו היו זורקים את דם הקורבנות "חודשו פניו" לקראת טקס המחר ברחיצה ושטיפת שאריות טקס האתמול. מי השטיפה מן הסתם היו נאספים אל "בור איסוף מים" זה ומתנקזים דרך תעלות הניקוז אל מחוץ למתחם הר הבית... אולם לא רק על השערות ייבנה "הַפּוֹד הַיִּסְטוֹרִי".

"וְעַד קֶץ מַלְחָמָה נַחְרְצָת שְׁמֹמֹת"...

אגדות המיסטיקה שייחסו את מיקום "אָבֵן הַשְּׁתִיָּה" למיקום "דְּבִיר הַמִּקְדָּשׁ" והטענה כי על אבן זו הונח "אָרוֹן הַבְּרִית" ובו "לוּחוֹת הַבְּרִית" לא הועילו להבנת הַאֲמַת ההיסטורית על מעשה "יְסוּד הָאָבֵן" בידי "הַכְּהֵן הַגָּדוֹל שְׂרָיָה"... וודאי הוא שפרטים מדויקים על ייסוד האבן אבדו עם הוצאתם להורג "בְּרַבְלָה" של 72 הַנְּפֹשׁוֹת הָאֲחֵרוֹנוֹת ששהו בירושלים (מלכים ב' כ"ח 18-21) והשתתפו עם "שְׂרָיָה" באותו מעשה עלום של "יְסוּד אָבֵן הַשְּׁתִיָּה"... אולם בריאליה ללא ספק "הָאָבֵן" היא אבן "כַּסְפֶּת" מלאכותית והאיסלאם ילחם על "כְּבוֹדוֹ" הוא "כְּבוֹדָה" ולכן היא תנופץ "וּכְכֹלֹת נִפְץ יָד-עַם-קִדְשׁ--תְּכַלִּינָה כָּל-אֱלֹהִים": (דניאל י"ב 7) = עם סיום המלחמה האחרונה של תקופת חוסר הערכים ואבדן האמונה - אותה דְּנִיָּאל מתעד "שְׁמֹמֹת" והמלחמה האחרונה תהיה "מַלְחָמָה נַחְרְצָת" או במדויק יותר "וְעַד קֶץ מַלְחָמָה נַחְרְצָת שְׁמֹמֹת" (דניאל ט"ו 26)...

"הַחֹרֶבֶן":

בשנת 587- לפנה"ס = "חֹרֶבֶן מִקְדָּשׁ I בְּשָׁנָה 19 לְנְבוּכַדְנֶאצַּר" = "430 שָׁנָה לְחַיֵּי הַמִּקְדָּשׁ".

"וּבַחֲדָשׁ הַחֲמִישִׁי בְּעָשׂוֹר לַחֲדָשׁ הָיָא שְׁנַת תְּשַׁע-עָשָׂרָה שָׁנָה לְמֶלֶךְ נְבוּכַדְרֶאצַּר מֶלֶךְ-בָּבֶל--בָּא נְבוּזַרְאֲדָן רַב-טַבָּחִים עֲמַד לְפָנָי מֶלֶךְ-בָּבֶל בִּירוּשָׁלַם": (ירמיה נ"ב 12).

ביום "הַחֹרֶבֶן" נמצאו רק "72 נְפֹשׁ בִּירוּשָׁלַם" = (ירמיה נ"ב 24-28) = "וַיִּקַּח רַב-טַבָּחִים אֶת-שְׂרָיָה כֹהֵן הָרֹאשׁ וְאֶת-צְפַנְיָה כֹהֵן הַמִּשְׁנָה--וְאֶת-שְׁלֹשֶׁת שְׂמָרֵי הַסֵּף וּמִן-הָעִיר לָקַח סָרִיס אֶחָד אֲשֶׁר-הָיָה פֶקִיד עַל-אֲנָשֵׁי הַמַּלְחָמָה וְשִׁבְעָה אֲנָשִׁים מֵרָאִי פְנֵי-הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר נִמְצְאוּ בְּעִיר וְאֶת סֹפֵר שֹׁר הַצֹּבָא הַמְצַבָּא אֶת-עַם הָאָרֶץ וְשִׁשִּׁים אִישׁ מֵעַם הָאָרֶץ הַנִּמְצָאִים בְּתוֹךְ הָעִיר וַיִּקַּח אוֹתָם נְבוּזַרְאֲדָן רַב-טַבָּחִים וַיִּלְכְּ אוֹתָם אֶל-מֶלֶךְ בָּבֶל רַבְלָתָה וַיִּכֶּה אוֹתָם מֶלֶךְ בָּבֶל וַיִּמָּתֵם בְּרַבְלָה בְּאֶרֶץ חֲמַת":

"יסוד אבן השתיה" = "הפוד היסטורי":

אין אפשרות לבטל את מחויבותו של "שְׂרָה כֶּהֱנָה הָרֵאשִׁית" להגשים את נבואת ייסוד "אבן בֶּחֶן" כמתועד = "הַנְּיִ יִסֹד בְּצִיּוֹן אֲבֹן אֲבֹן בְּחֶן פְּנֵת יִקְרָת מוֹסֵד מוֹסֵד--הַמְּאֲמִין לֹא יִחִישׁ": (ישעיה כח' 16) = ולייסד את "הָאֲבֹן" המתועדת גם - "הָאֲבֹן הָרֵאשִׁית": (זכריה ד' 7) = כפי שנובע מתוארו של המייסד "כֶּהֱנָה הָרֵאשִׁית" - ולקבור את "לוּחוֹת הַבְּרִית" בתוך "כְּסֻפֵּת אֲבֹן" זו הנקראת בימינו "אבן השתיה". הלא בכך, נמנעה נפילת "לוּחוֹת הַבְּרִית" בשבי בידי זרים.

בהקשר זה לא תהיה זו טעות להעריך כי "נְבוּכַדְנֶאצַּר" ידע על נבואת "אבן בֶּחֶן" זו וודאי מפיו של "דְּנִיָּאל" ואפשר גם לשער כי "תְּכַנִּית הַמְּקֻדָּשׁ עַל הַמְּקוֹם הַדְּבִיר--זֶה קִדְשׁ הַקְּדוֹשִׁים" ידועה הייתה "לְנְבוּכַדְנֶאצַּר". סביר להניח כי גם על דעתו התקבלה המחויבות לקבור את "לוּחוֹת הַבְּרִית" למען לא יפלו בשבי בידי זרים ואמנם, נתן את הסכמתו לייסודה. לכן אפשר להאמין כי "נְבוּכַדְנֶאצַּר" נאלץ לקבל על עצמו למלא את צו הנבואה "הַהִיסְטוֹרִית" ולהיות "מְחַרְבּוֹ שֶׁל מְקֻדָּשׁ I" ובזאת לגרום כי תיוסד "הָאֲבֹן אֲשֶׁר בְּעֵת קֶץ שֶׁל אַחֲרֵית תְּנוּתָק מִן הָהָר בְּשָׁנַת צְדָק עֲלָמִים" כפי שחזה בחלומו (דניאל ב').

"אבן":

פתרון "חֲלוֹם הָאֲבֹן שֶׁל נְבוּכַדְנֶאצַּר", אשר יעדו "לְעֵת קֶץ שֶׁל אַחֲרֵית", מגלה עד כמה היקשה "נְבוּכַדְנֶאצַּר" על החכמים ויודעי העיתים בבבל ואמר = "מִלְתָּה מִנִּי אֲזָדָא": (דניאל ב' 5) = "נְעַלְמוּ הַמְּלִים מִפִּי". כלומר, "נְבוּכַדְנֶאצַּר" לא יכול היה לזכור את תוכן "חֲלוֹמוֹ" - ואולי לא רצה לזכור את תוכן "חֲלוֹם הָאֲבֹן" - כי מימושו חייב אותו להיות "מְחַרְבּוֹ שֶׁל מְקֻדָּשׁ I".

המלכים בכל אזור הסהר הפורה, ידעו את סגולותיו של "מְקֻדָּשׁ I". ידוע היה לכולם כי הוא "הַמְּקֻדָּשׁ בְּאֵמַת בֵּית חַי בֵּית--בּוֹ אֱלֹהִים מְדַבֵּר" עם נביאים והוא "נְבוּכַדְנֶאצַּר" כנראה לא רצה למצוא את עצמו בעימות ישיר עם "אֱלֹהִים". למרות זאת, וודאי הוא כי "יִצַּר הַעֲלִיוֹנוֹת שֶׁל נְבוּכַדְנֶאצַּר" קבע את רמת החלטתו להיות "מְחַרְבּוֹ שֶׁל מְקֻדָּשׁ I וְלוֹ". כדי להוכיח לכל הגויים, כי הוא בעליונותו הכתיב תמורות גורל.

אך בפתרון "חֲלוֹם הָאֲבֹן" הוכיח "דְּנִיָּאל לְנְבוּכַדְנֶאצַּר" כי "אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל" הוא הבורא האחד והיחיד ואין "אֱלֹהִים" אחרים בעולמנו ורק "כָּל-מוֹצֵא פִי-יְהוָה" מכתוב "טוּחֵי זָמֶן" ותמורות גורל. הואיל ובאמת האמין "נְבוּכַדְנֶאצַּר בְּפִתְרוֹן חֲלוֹמוֹ", הבין הוא כי "הַפּוֹד הִיסְטוֹרִי" יביא לעולם "אֲמוֹנָה", כאשר אותה "הָאֲבֹן" שראה בחלומו "תְּנוּתָק מִן הָהָר וְלֹא בְּיָדֵים". כלומר ולא בידי אדם "תְּנוּתָק אֲבֹן הַשְּׂתִיָּה" אלא "פְּעַל אֱלֹהִים" יביא לניפוץ "פְּסֻלֵי אֲמוֹנוֹת הַהֶבֶל".

"או אסטרואידי"...

קיימת גם האפשרות, כי "נְבוּכַדְנֶאצַּר" לא זכר את תוכן "חֲלוֹמוֹ", בגלל חוסר מודעות לקיומו של "אֲסֵטְרוֹאִיד" אשר יופיע וייצור "אוֹת שְׁמַיִם שֶׁל עָרֵב בְּקָר" (דניאל ח' 14).

האפשרות כי אותה "אָבֹן" שראה "נְבוּכַדְנֶאֶצַּר בְּחִלּוּמוֹ" יכולה להיות "אֶסְטְרוֹאִיד" אמנם מתאימה "לְפִתְרוֹן הַחֲלוֹם" כאשר עולה מתוכנו כי אותה "אָבֹן" המרסקת את הפסל תהפוך להר גדול הממלא את כל הארץ = "וְאֲבָנָא דִּי-מַחַת לְצִלְמָא הוּת לְטוֹר רַב--וּמְלֵאת כָּל-אַרְעָא": (דניאל ב' 35).

יתכן כי "אֶסְטְרוֹאִיד" = [אָבֹן]=[אֲנֶד]=[8]=[הַרְעֵשׁ] אמנם יכה בכדור הארץ ומכה זו תגרום לרעש אדמה בעוצמה מאוד חזקה כדי לאפשר התגשמותה של הנבואה "כִּי-יִגִיעַ גֵּי-הַרִים אֶל-אֶצֶל" וניתן לפרש כי כך מצא לנכון הנביא לתעד את אופן הגעת הכוחות "אֶל אָבֹן הַשְּׁתִיָּה":

"וְנִבְקַע הַר הַזֵּיתִים מִחֲצֵיו מִזְרָחָה וְיָמָה גֵּיא גְדוֹלָה מְאֹד"
 "וּמֶשׁ חֲצֵי הָהָר צְפוּנָה וְחֲצֵיו-נִגְבָּה"
 "וְנִסְתָּם גֵּיא-הָרִי כִּי-יִגִיעַ גֵּי-הַרִים אֶל-אֶצֶל"

"וְנִסְתָּם כַּאֲשֶׁר נִסְתָּם מִפְּנֵי הַרְעֵשׁ בְּיָמֵי עֲזִיָּה מֶלֶךְ-יְהוּדָה"
 "וּבָא יְהוָה אֱלֹהֵי כָּל-קְדוֹשִׁים עִמָּךְ"

"וְהָיָה בַיּוֹם הַהוּא"
 "לֹא-יְהִי אֹר וְקִרּוֹת וְקִפְאוֹן"
 "וְהָיָה יוֹם-אֶחָד הוּא וְיָדַע לִיהוָה"
 "לֹא-יוֹם וְלֹא-לַיְלָה"
 "וְהָיָה לַעֲת-עָרַב יְהִי-אֹר"...

(זכריה יד' 4-7).

אז, "תְּנוּפֵץ אָבֹן הַשְּׁתִיָּה" כהתגשמות החזון = (דניאל יב' 7) = "וּכְכֹלֹת נִפְץ יָד-עַם-קְדוֹשׁ--תִּכְלִינָה כָּל-אֱלֹהִים":

אז, ברגע "שֶׁל חוֹתֵם הַפּוֹךְ הִיסְטוֹרִי עָרַב בְּקֶר" יוצאו "לוחות הַבְּרִית" מקברם כי זו תהיה "שְׁנַת צֶדֶק עֲלָמִים": = (דניאל ט' 24).

"הָאָבֹן הָרֵאשֶׁה":

+ 70 שָׁנָה

בשנת 517 לפנה"ס = "בְּשָׁנָה 2 לְדַרְיוֹשׁ I" = (זכריה א' 1) = התגשמה הנבואה "וְהָיָה כְּמֵלֵאוֹת שְׁבַעִים שָׁנָה" (ירמיה כה' 12) = והתחילו עבודות הבנייה בְּמִקְדָּשׁ II. וכאשר בו ביום "זָרְבָבֶל בֶּן-שָׁאֲלֻתֵיאל" לא אָזַר בְּרוּחוֹ עַז לְהוּצִיא "אֶת-הָאָבֹן הָרֵאשֶׁה": = (זכריה ד' 7) = "אָבֹן הַשְּׁתִיָּה" - אז התקיים הַפּוֹךְ הִיסְטוֹרִי והתגשם "חֲזוֹן II שֶׁל גְּבַרְיָאֵל" (דניאל ט' 24-26). כלומר, "צֶדֶק עֲלָמִים" נדחה "לְטוֹחַ זָמָן" בלתי ידוע = (דניאל יב' 9) = "כִּי-סִתְּמִים וְחִתְּמִים הַדְּבָרִים עַד-עֵת קָץ": ואמנם, מתוקף קיום "הַחֲזוֹן".." "לוחות הַבְּרִית".." נשארו בקבר ומלכות "נִצַּח בֵּית-דָּוִד" אכן לא קמה ולכן, בית המקדש השני הוקם להיות בית חסר כבוד...

"לְמַתִּי צָוָה"?

בשנת 1017 לפנה"ס = החל "שְׁלֵמָה הַמֶּלֶךְ" לבנות את "הַבֵּית" להיות "מִקְדָּשׁ I" על משטח סקול ומפולס של ההר = (שמואל ב' כד' 18-25) = "בְּגֹרֶן אֲרוֹנָה הַיְבִסִי" אשר קנה "דָּוִד הַמֶּלֶךְ".

ברור לחלוטין כי לא עלתה מחשבה על דעתו של מלך חכם ולבו מלא אֲמוּנָת אֲמוֹת, כפי שנכון לתאר את "הַמֶּלֶךְ שְׁלֵמָה" וגם לא יכול היה

להעכיר את דעתו צל של מחשבה לבנות "מקדש" מסביב "לאבן" בגודל של "אבן השתייה". כל העוצמה של "בית חי" - "בית בו אלהים מדבר" עם נביאים "ומשמיע את נאם-יהוה כחזון" שהתקיים "בזמן אמת" - מתבטלת הייתה מנוכחותה של "אבן" בגודל שכזה בתוך "המקדש". המתחם כולו חייב היה להיות מפולס ומרוצף לכבוד "לוחות הברית" שהונחו במרכז "הדביר". שלא לדבר על תפישת "אמונה ברוח אלהים" שהתנגדה לכל סגידה לחומר, כולל אבן הפסל.

ראוי גם להזכיר את חוסר האפשרות לבנות סביב "אבן השתייה" את מבנה הריבוע שאורך צלעו 20 אמות נמדד מעל "אבן השתייה". מאליו מובן כי לא קודשו סלעים בהיסטוריה של ימי המקרא, למרות שתועדו אבנים כמו "אבן העזר" = (שמואל א' י' 12) = או דוגמת "אבן הזחלת אשר-אצל עין רגל" = (מלכים א' א' 9) = ומובן כי פרט לסמל נוכחותן לא נועדה להן קדושה של "אמונה באבן". לפי-כך, אם הייתה ניצבת "אבן השתייה" במתחם הר הבית, היה קיומה מתועד. גם נבואת הייסוד של "אבן השתייה" = (ישעיה כח' 16) = "הנני יסד בציון אבן אבן בחן פנת יקרת מוסד מוסד--המאמין לא יחיש" = מוכיחה כי צריך היה לייסד "אבן" כזאת, הואיל והיא לא הייתה בנמצא. ללא ספק עצם חורבן "הבית" והיציאה לגלות חייבו את קבורת "לוחות הברית" ובוודאי כדי למנוע נפילה בשבי בידי זרים. כלומר, צריך היה לבנות "בספת אבן" גדולה מאד וזו "האבן" הנקראת בימינו "אבן השתייה" ובתוכה להטמין את "לוחות הברית" עד לתאריך בלתי ידוע בו יתקיים רגע האמת - אז, ינפץ "יהוה" את האבן.

"יהיה" ... = (זכריה יב' 3-1)

יש חפיפה בין "חלום האבן של נבוכדנאצר" לבין "חזון הקץ לפלאות" (דניאל יב') = והיא מחייבת כי מועד בואו של "צדק עלמים" אכן נדחה לעת הזאת. כך גם נובע מחשבון "טוחי הזמן". מתקבל אם-כן, כי רק כאשר יופיע "אות שמימי של ערב בקר ונצדק קדש" = (דניאל ח' 14) = כאמור, מעבר למועד "הקץ לפלאות" אז "תנוקת האבן מן ההר" .. ויתגשם "חלום האבן של נבוכדנאצר" ..

ברור אם-כן, כי מציאות חיינו מחייבת "הפוך היסטורי" והלא עד עתה התקיימו כבר כל פירטי תמורות הגורל שתועדו בידי "דניאל" מחזונות המלאכים - גבריאל - והאיש לבוש הבדים .. "אבישי" וכפי שמתברר הלא הוא = "מלאך הברית אשר-אתם חפצים הנה-בא--אמר יהוה צבאות" : (מלאכי ג' 1).

כלומר, "עם קץ מלחמה נחרצת" יופיע "צדק עלמים מכחו של הפוך היסטורי מכון" שתחילתו באות שמימי של = "ערב בקר" : (דניאל ח' 14). אז יתנהל "המשפט האלהי" ואחריו "בריאה חדשה" = "הבאים ישרש יעקב יציץ ופרח ישראל ומלאו פני-תבל תנובה" : (ישעיה כז' 6). לפי-כך, "דניאל איש-חמדות" יזכר כאיש חזון פותר חלומות וסמלו "צדק" - כי אמנם כנביא אמת תעד את "טוחי הזמן" שהוכתבו מכוח "פל-מוצא פי-יהוה" ... "ומראה הערב והבקר אשר נאמר אמת הוא" : (דניאל ח' 26).

עכשיו, בזמן הזה הולכת ומתהווה "מלחמה נחרצת על אבן השתייה" כמתועד "וגם על-יהודה יהיה במצור על-ירושלם" (זכריה יב' 2) = כאשר "גוג" (יחזקאל לח-לט) "המלך מזרע עמלק" סוחף אחריו את האיסלאם. לכן בעת הזאת, "יהיה" הוא "אהיה" הוא "יהוה" אשר יעשה את רגע האמת בו "תנופץ אבן השתייה" בהתגשמות החזון "ויככלות נפץ יד-עם-קדש--תכלינה כל-אלה" : (דניאל יב' 7) ..

בהקשר זה של "יָד" שהיא "אָבֵן" נכון אם-כן להאמין, כי יציאת מצרים התאפשרה ברגע של אַמֶּת כאשר "הַיָּד הַגְּדֹלָה" קרעה את ים-סוף כמתועד: "וַיֵּרָא יִשְׂרָאֵל אֶת-הַיָּד הַגְּדֹלָה אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה בְּמִצְרַיִם" (שמות יד' 31)... ככל הנראה הייתה זו "יָד אָבֵן" מכוונת דוגמת "אֶסְטְרוֹאִיד קָרַח" אשר חלף ממזרח למערב תוך מגע עם ים-סוף וספח אליו את המים עד כדי חרבה... כך נוצרה "קפיאת המים" להיות חומות קרח שאפשרו את יציאת הלכודים במדבר הערבי ממלכודת "פִּי הַחִירָת לְפָנֵי בַעַל צַפְנָן" (שמות יד' 9) "וַיֵּצְאוּ אֶל-מִדְבַּר-שׁוּר" (שמות טו' 22) ועל כן כאשר נמס הקרח טובעו בים "600 מִרְכָּבוֹת פְּרָעָה" (שמות יד' 25)...

כך, מותר להאמין כי ברגע הַאֶמֶת בימינו תסתיים "מִלְחָמָה נְחֻרָצֶת" זו עם "עֵמֶלֶק" - כאשר "אֶסְטְרוֹאִיד אָבֵן נְבוּכַדְנֶאצַּר" יכה בכדור הארץ ויגרום לרעידת אדמה לצורך ניפוץ "יָד-עַם-קִדְשׁ" - "אָבֵן הַשְּׁתִּיָּה"...

כמובן, כל הפרטים המדוייקים יתבהרו - לעיני העולם כולו - רק לאחר רגע הַאֶמֶת בו ינפץ "יְהוָה" את האבן ויתגלו "לוחות הַבְּרִית"...

רק אָנִי יוֹדֵעַ,
מה-שְׁהִיָּה
ומה-שְׁמֵתוֹק לִי
וְרַק אָנִי יוֹדֵעַ,
מה-טוֹב
ומה-שְׁהוֹסִיף לִי דַעַת,
לְהוֹסִיף מִכָּאוֹב, כִּי מֵר לִי,
כִּי מִי יֵאכַל וּמִי יַחֹשׁ חוּץ מִמְּנִי,

וְרַק קֵהֶלֶת
-מֶלֶךְ צַדִּיק,
מוֹשֵׁל בְּאָדָם,
מוֹשֵׁל יִרְאֵת אֱלֹהִים -

הוא הַאֶחָד אֲשֶׁר הַגִּיד,
מה-טוֹב לוֹ לְאָדָם בְּחַיִּים,
כִּי מִי הוּא הַנִּכְרֵי אֲשֶׁר יוֹדֵעַ מֵה-יֹתֵר חֶשְׁבוֹן לִי,
אוֹ מֵה חֶסְרוֹן לִי...

וּמִי יֵאכַל וּמִי יַחֹשׁ חוּץ מִמְּנִי
וְאָנִי, יֵלֵךְ מִסְכֵּן הַיִּיתִי, רַךְ וַיְחִיד, לְפָנֵי אֱמִי
וּכְבֹּר עַל פִּנְת-גֶּגֶג--

וְאִז,
אוֹלֵי הִיָּה שֵׁם מַעֲיָן--בְּבֵית עֶרְבֵי אֲשֶׁר
אִישׁ הָאֱלֹהִים קְבוּר בּוֹ,
אוֹלֵי הוּא מִלְאָכִי,

וְאִז,
שֵׁם עַל-גֶּגֶג, כְּמוֹ
בְּתַמוֹנַת יְמֵי יְלָדוֹת,
יְמֵי הַהֶבֶל וְרַעוֹת הָרוּחַ
לְפָנֵי הַשְּׁחָרוֹת,
יְדַעְתִּי -
אוֹת...
שֵׁם, בְּצֵל שְׁקָמִים,
עֲצֵי-עֲבוֹת...